

**PREZES
URZĘDU OCHRONY**

Konkurencji i Konsumentów

Delegatura w Lublinie

20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5

Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,

Fax (0-81) 532-08-26

E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 19 kwietnia 2007r.

RLU –061-75/06/MW

DECYZJA RLU – 15/07

Na podstawie art.23 c ust.1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 15, poz.1119, Dz.U. nr 170, poz. 1217) oraz stosownie do art.28 ust.6 tej ustawy i §6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. nr 18 poz.172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **S. Sp. z o.o. z siedzibą w B.**

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r.o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2005r. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 157, poz.1119, Dz.U. nr 170 poz.1217), bezprawne działania **S. Sp. z o.o. z siedzibą w B** , polegające na zamieszczeniu w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych następujących postanowień wpisanych do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art.479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego :

- § 8. 2. Regulaminu o treści:” Dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług, których przyczyny są niezależne od niego, a w szczególności: awarie zasilania elektrycznego, zaprzestanie nadawania programów przez nadawców, awarie na łączach nie będących własnością Dostawcy usług, działalność osób trzecich, za które dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności” ;
- § 21 Regulaminu o treści: „Po bezskutecznym wyczerpaniu trybu dochodzenia roszczeń wskazanego w § 19, § 20 i § 21 stronie umowy przysługuje prawo dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego”

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania .

2. uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r.o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2005r. nr 244 poz.2080, zm. Dz.U. 2006 nr 157, poz.1119, Dz.U. nr 170 poz.1217), bezprawne działania **S. Sp. z o.o. z siedzibą w B** , polegające na zamieszczeniu w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych następujących postanowień sprzecznych z treścią art. 106 ust.2 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U.171, poz. 1800 ze zm.) oraz § 5 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 października 2004r. w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. 2004 Nr 226 poz. 2291) :

§17 pkt.1 Regulaminu w brzmieniu: „W celu wszczęcia postępowania reklamacyjnego Abonent w nieprzekraczalnym terminie 5 dni od dnia wystąpienia usterki zobowiązany jest zawiadomić pisemnie Dostawcę usług o jej wystąpieniu pod rygorem utraty prawa do dochodzenia roszczeń z tytułu wystąpienia usterki. W pozostałych przypadkach postępowanie reklamacyjne wszczynane jest w wyniku pisemnego zgłoszenia stosownego roszczenia względem Dostawcy usług przez Abonenta” .

- § 6.2. Umowy nr 1009/I/06 o treści: „Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji”.
- § 6 umowy o podłączenie do Internetu : „Abonent składa pisemne reklamacje w biurze Operatora”

i nakazuje się zaniechania jej stosowania .

3. uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 23a ust. 1 ustawy wymienionej wyżej bezprawne działania **S. Sp. z o.o. z siedzibą w B** polegające na nie zamieszczeniu w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze umowy postanowień dotyczących: wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej, trybu postępowania reklamacyjnego, informacji o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, których umieszczenie w umowie jest obligatoryjne – stosownie do treści art. 56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy cyt. wyżej

i nakazuje zaniechania jej stosowania.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym zebrał informacje dotyczące stosowanego przez przedsiębiorcę S. Sp. z o.o. z siedzibą w B , działającego na terenie właściwości terytorialnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wzorca Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych oraz wzorca umowy dostępu do Sieci Komputerowej (SK/Internetu) Operatora pod kątem stosowania postanowień wzorca umownego, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone oraz pod kątem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Ocena nadesłanych materiałów przez przedsiębiorcę pod kątem ewentualnego naruszenia art.23 a ust.1 i 2 ustawy z dn. 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2005r. nr 244 poz.2080,, zm. Dz. U. nr 170 poz.1217) - zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)”, dała podstawę do wszczęcia w dniu 12.12.2006r. postępowania administracyjnego przeciwko w/w przedsiębiorcy pod zarzutem naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych klauzul niedozwolonych w rozumieniu art. art.479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego .

Prezes Urzędu zakwestionował następujące zapisy :

§ 8. 2. Regulaminu o treści:” *Dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług, których przyczyny są niezależne od niego, a w szczególności: awarie zasilania elektrycznego, zaprzestanie nadawania programów przez nadawców, awarie na łączach nie będących własnością Dostawcy usług, działalność osób trzecich, za które dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności*” ;

§ 21 Regulaminu o treści: *„Po bezskutecznym wyczerpaniu trybu dochodzenia roszczeń wskazanego w § 19, § 20 i § 21 stronie umowy przysługuje prawo dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego*

Ponadto Prezes Urzędu postawił przedsiębiorcy zarzut naruszenia art. 23 a ust 1 ustawy o ochronie (...) poprzez stosowanie postanowień Regulaminu i wzorca umowy sprzecznych z prawem tj. z ustawą z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U.171, poz. 1800) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 października 2004r. w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. 2004 Nr 226 poz. 2291) jak również nie zamieszczeniu w wzorcu umowy postanowień, których zamieszczenie w świetle art. art. 56 ust.3 ustawy cyt. wyżej , jest obligatoryjne.

Z uwagi na powyższe, jako sprzeczne z prawem zakwestionowano następujące postanowienia Regulaminu i wzorca umowy :

§17 pkt.1 Regulaminu w brzmieniu: *„W celu wszczęcia postępowania reklamacyjnego Abonent w nieprzekraczalnym terminie 5 dni od dnia wystąpienia usterki zobowiązany jest zawiadomić pisemnie Dostawcę usług o jej wystąpieniu pod rygorem utraty prawa do dochodzenia roszczeń z tytułu wystąpienia usterki. W pozostałych przypadkach postępowanie reklamacyjne wszczynane jest w*

wyniku pisemnego zgłoszenia stosownego roszczenia względem Dostawcy usług przez Abonenta”.

§ 6.2. Umowy nr 1009/II/06 o treści: „Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji”.

§ 6 umowy o podłączenie do Internetu : „Abonent składa pisemne reklamacje w biurze Operatora”.

Z kolei zarzut niezamieszczenia we wzorcu umownym postanowień, których zamieszczenie w świetle obowiązującego prawa jest obligatoryjne dotyczył braku w umowie postanowień dotyczących wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej, trybu postępowania reklamacyjnego, informacji o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, których umieszczenie w umowie jest obligatoryjne – stosownie do treści art. 56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy Prawo Telekomunikacyjne .

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego przedsiębiorca – S. Sp. z. o.o. w B pismem z dnia 21.12.2006r. oraz 17.01 2007r. wyjaśnił, że w całości uznaje stanowisko Prezesa Urzędu kwestionujące wymienione w Postanowieniu zapisy i zobowiązuje się do zaniechania ich stosowania z nowymi abonentami do dnia 22 stycznia 2007r. jak również do powiadomienia starych abonentów o wprowadzonych zmianach poprzez wprowadzenie aneksów do umów . Do pisma z dnia 17.01.2007r. załączył nowy Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych oraz nowy wzorzec umowy, w którym miały znajdować się postanowienia zmienione a wskazane braki, w zakresie wymogów wynikających z ustawy Prawo Telekomunikacyjne, uzupełnione. Przedsiębiorca wskazał również, że nowy wzór umowy oraz Regulamin stosowane są przy zawieraniu nowych umów z konsumentami od dnia 23 stycznia 2007r. zaś stare umowa zostaną aneksowane.

Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu zbieranie materiału dowodowego, oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, z którego to uprawnienia przedsiębiorca nie skorzystał.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił co następuje:

S. Sp. z. o.o. w B prowadzi działalność gospodarczą między innymi w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, co wynika z wypisu z Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000189802 oraz z informacji o zarejestrowaniu przedsiębiorcy pod nr PT 1389 w rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych uzyskanej z Urzędu Komunikacji Elektronicznej Delegatura B pismem z dnia 10.10.2006r.

Działalność ta polega na organizacji i świadczeniu usług dostarczania szerokopasmowego łącza dostępu do Internetu oraz dostawy sygnału telewizji kablowej w ramach reemisji programów telewizyjnych i radiowych. Stosunki pomiędzy przedsiębiorcą (Dostawca Usług) a konsumentami (Abonent) reguluje Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych oraz opracowany przez przedsiębiorcę wzorzec umowy.

W odniesieniu do Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych i wzorca umowy Prezes Urzędu zakwestionował następujące zapisy:

§ 8. 2. Regulaminu o treści: "Dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług, których przyczyny są niezależne od niego, a w szczególności: awarie zasilania elektrycznego, zaprzestanie nadawania programów przez nadawców, awarie na łączach nie będących własnością Dostawcy usług, działalność osób trzecich, za które dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności" ;

- § 21 Regulaminu o treści: „Po bezskutecznym wyczerpaniu trybu dochodzenia roszczeń wskazanego w § 19, § 20 i § 21 stronie umowy przysługuje prawo dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego”, a nadto :

- §17 pkt.1 Regulaminu w brzmieniu: „W celu wszczęcia postępowania reklamacyjnego Abonent w nieprzekraczalnym terminie 5 dni od dnia wystąpienia usterki zobowiązany jest zawiadomić pisemnie Dostawcę usług o jej wystąpieniu pod rygorem utraty prawa do dochodzenia roszczeń z tytułu wystąpienia usterki. W pozostałych przypadkach postępowanie reklamacyjne wszczynane jest w wyniku pisemnego zgłoszenia stosownego roszczenia względem Dostawcy usług przez Abonenta” .

- § 6.2. Umowy nr 1009/I/06 o treści: „Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji”.

- § 6 umowy o podłączenie do Internetu : „Abonent składa pisemne reklamacje w biurze Operatora” .

Pismem z dnia 21.12. 2006r. przedsiębiorca poinformował, że zapisy w kwestionowanym brzmieniu zostaną zmienione i do dnia 22.01.2007r. nowe wzory Regulaminu przesłane do Delegatury UOKIK . Ponadto S. Sp. z o.o. zobowiązał się do powiadomienia swoich abonentów o zaistniałych zmianach.

Pismem z dnia 17.01.2007r. S. Sp. z o.o. przesłał zmiany do zakwestionowanych zapisów Regulaminu i wzorca umowy, gdzie zakwestionowane zapisy uzyskały treść następującą :

§ 8 pkt. 2 Regulaminu : „Dostawca usług ponosi odpowiedzialność za niewykonanie lub niewłaściwe wykonanie Usługi w granicach określonych w ustawie Prawo Telekomunikacyjne. Pkt.3. Dostawca nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług spowodowane siłą wyższą.

§ 21 Regulaminu w nowym brzmieniu jest oznaczony jako § 17 pkt.12 o treści: „*Abonent ma prawo dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu sądowym lub w drodze postępowania o których mowa w art. 106, 109 i 110 Ustawy*” .

Zmieniono również treść zakwestionowanych z powodu ich sprzeczności z prawem postanowień § 17 pkt. 1 Regulaminu , które zastąpiono następującymi zapisami :

§ 17.pkt. 1 „Abonentowi przysługuje prawo do złożenia reklamacji. Reklamację złożoną przez osobę nieuprawnioną pozostawia się bez rozpoznania. Pkt.2.Reklamacja powinna być złożona na piśmie, osobiście lub przekazana listem poleconym na adres Dostawcy usług, telefonicznie lub ustnie do protokołu przyjęcia reklamacji, a także drogą elektroniczną, o ile nie stoją temu na przeszkodzie możliwości techniczne. Pkt. 6 Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od dnia ostatniego okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, lub od dnia w którym usługa została

nienależycie wykonana lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej. Reklamację wniesioną po upływie terminów, o których mowa w zdaniu poprzednim, pozostawia się bez rozpoznania”.

Treść zakwestionowanego § 6.2 wzorca umowy nr 1009/I.06 oraz § 6 umowy o podłączenie do Internetu regulujących uprawnienia do składania reklamacji zmieniono w sposób następujący w obydwu wzorcach umownych: § 6 pkt. 1, „Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji zgłoszonej przez Abonenta w trybie określonym w § 17 Regulaminu Świadczenia usług Telekomunikacyjnych będącego integralną częścią niniejszej umowy”.

Prezes Urzędu stwierdził również, że do wzorca umownego wprowadzono nowe zapisy o treści:

- § 3pkt. 7 wzorca Umowy: „Abonentowi z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej przez Operatora przysługuje kara umowna określona w §18 pkt.1 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych, która jest integralną częścią niniejszej umowy.

Powyższe odniesienie z wzorca umownego do w/w §18 pkt.1 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych nadaje temu zapisowi treść następującą : „Abonent, po przeprowadzeniu postępowania reklamacyjnego, jest uprawniony do potrącenia z abonamentu należnej mu kary umownej w wysokości 1/30 opłaty abonamentowej powiększonej o odsetki ustawowe, za każdy dzień trwania usterki, w drodze złożenia Dostawcy usług pisemnego oświadczenia woli, a po jego złożeniu do zmniejszenia opłaty abonamentowej za kolejny okres rozliczeniowy następujący po dacie złożenia Dostawcy usług oświadczenia woli o potrąceniu należności.; pkt.3 Kara umowna może być także wpłacona bezpośrednio do rachunku Abonenta lub Dostawcy usług albo też może zostać wpłacona w drodze bankowego polecenia przelewu; pkt.4 Niezależnie od regulacji ust.1 i 2 każda ze stron uprawniona jest do dochodzenia odszkodowania uzupełniającego, przekraczającego wartość kar umownych w trybie określonym w Umowie i właściwych przepisów prawa.

- § 6 pkt.1 Umowy „Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji zgłoszonej przez Abonenta w trybie określonym w §17 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych będącego integralną częścią niniejszej umowy” .

Powyższe odniesienie z wzorca umownego do w/w §17 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych reguluje kwestię reklamacji następująco: § 17.pkt. 1 „Abonentowi przysługuje prawo do złożenia reklamacji. Reklamację złożoną przez osobę nieuprawnioną pozostawia się bez rozpoznania. Pkt.2.Reklamacja powinna być złożona na piśmie, osobiście lub przekazana listem poleconym na adres Dostawcy usług, telefonicznie lub ustnie do protokołu przyjęcia reklamacji, a także drogą elektroniczną, o ile nie stoją temu na przeszkodzie możliwości techniczne. Pkt. 3 Reklamacja powinna zawierać następujące informacje: imię i nazwisko lub nazwę Abonenta, nr umowy, adres lokalu Abonenta, datę sporządzenia reklamacji przedmiot z uzasadnieniem przyczyn i okoliczności jej wniesienia oraz podpis

Abonenta. pkt. 4 W przypadku wniesienia reklamacji pisemnie lub ustnie do protokołu przyjęcia reklamacji pracownik Dostawcy usług przyjmujący reklamację potwierdza pisemnie jej przyjęcie. Pkt. 5. W przypadku wniesienia reklamacji telefonicznie lub drogą elektroniczną Dostawca usług w terminie 14 dni od dnia wniesienia reklamacji informuje Abonenta na piśmie o fakcie jej przyjęcia. Pkt. 6 Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od dnia ostatniego okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, lub od dnia w którym usługa została nienależycie wykonana lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej. Reklamację wniesioną po upływie terminów, o których mowa w zdaniu poprzednim, pozostawia się bez rozpoznania”. Pkt 7 Zgłoszenie reklamacji nie powoduje zawieszenia obowiązku zapłaty opłaty abonamentowej.pkt.8 Reklamacje Abonenta Dostawca usług obowiązany jest rozpatrzyć w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od jej otrzymania. pkt. 9 W przypadku nie rozpatrzenia przez Dostawcę usługi reklamacji w terminie wskazanym w ust.8 reklamację uważa się za rozpatrzoną pozytywnie”.

- § 6 pkt. 3 Umowy „Abonent ma prawo dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu sądowym lub w drodze postępowañ, o których mowa w art. 106,109 i 110 Ustawy zgodnie z zapisami w §17 pkt.12 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych będącego integralną częścią niniejszej umowy” .

Natomiast treść §17 pkt 12 Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych jest następująca : ”Abonent ma prawo dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu sądowym lub w drodze postępowañ, o których mowa w art. 106,109 i 110 Ustawy”.

Prezes Urzędu zaważył, co następuje:

Art.23 a ust.1 ustawy stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawnie działanie przedsiębiorcy. Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego, naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji, godzące w zbiorowe interesy konsumentów (ust.2). Ust. 2 tego przepisu wylicza określone co do nazwy czyny, stanowiące samoistne praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, przy czym katalog ten nie jest zamknięty.

Aby doszło do naruszenia art.23 a ust.2 ustawy należy wykazać, że te działania:

- godzą w zbiorowe interesy konsumentów,
- są bezprawne.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest spełniona, gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy ogółu konsumentów, czyli nieograniczonej liczby podmiotów, których nie da się zidentyfikować. Interes konsumentów jest zjawiskiem o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

W opinii Prezesa Urzędu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje w sposób jednoznaczny, że działania przedsiębiorcy w zakresie wszystkich przedstawionych mu zarzutów wyczerpują przesłanki praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określone w art. 23 a ust. 2 ustawy. Oferta przedsiębiorcy skierowana jest do z góry nieokreślonej liczby konsumentów, poprzez skierowanie do nich oferty usługowej w postaci świadczenia usług telekomunikacyjnych. W tym celu przedsiębiorca posługuje się przez siebie przygotowanym wzorem Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych i wzorcem umownym, który wiąże strony – przedsiębiorcę oraz konsumenta, poprzez zawarcie umowy abonenckiej na piśmie, na podstawie której Dostawca Usług zapewni Abonentowi odpłatne świadczenie usługi. Regulamin określa wzajemne prawa i obowiązki stron w trakcie świadczenia usługi telekomunikacyjnej. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydujący się m.in. na odbiór telewizji kablowej, ale z usług tych w każdej chwili mogą skorzystać także inni konsumenci. W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i który taką praktyką może zostać dotknięty jest nieograniczony, niemożliwy z góry do określenia ani zidentyfikowania, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów.

W odniesieniu do praktyki, polegającej na stosowaniu we wzorcu umownym postanowień, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, to praktyka ta wprost wymieniona w art. 23 a ust. 2 jako naruszająca zbiorowe interesy konsumentów. Skoro z woli ustawodawcy każde postanowienie stosowane przez przedsiębiorcę we wzorcu umownym tożsame z postanowieniem wpisanym do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ kpc narusza zbiorowe interesy konsumentów, to naruszenie tych interesów następuje w każdym indywidualnym przypadku, już poprzez sam fakt wykazanego przez organ antymonopolowy stosowania postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorca umownego uznanych za niedozwolone.

Natomiast w odniesieniu do zarzutu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu umownym postanowień sprzecznych z treścią art. 106 ustawy Prawo Telekomunikacyjne lub też nie zamieszczenia w tym wzorcu postanowień, których zamieszczenie w świetle przepisów powołanej wyżej ustawy jest obligatoryjne, konieczne jest wykazanie na czym polega naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. W odniesieniu do kwestionowanych zapisów §17 Regulaminu, § 6.2. Umowy nr 1009/I/06 oraz § 6 umowy o podłączenie do Internetu to w sposób sprzeczny z prawem regulują one uprawnienia konsumentów w zakresie składanych reklamacji, przy czym w każdym przypadku uprawnienia te ograniczają. W przypadku § 17 pkt. 1 Regulaminu ogranicza on do dni 5 od dnia wystąpienia usterki prawo konsumenta do złożenia reklamacji, gdy tymczasem uprawnienie to określone w § 6 rozporządzenia wykonawczego do ustawy Prawo Telekomunikacyjne stanowi, że termin ten wynosi 12 miesięcy od ostatniego dnia okresu rozliczeniowego, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi lub od dnia w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana lub od dnia dostarczenia faktury zawierającej nieprawidłowe rozliczenie. Konsument sugerując się treścią zapisu Regulaminu, po 5 dniach od daty wystąpienia zdarzenia, odstąpi do reklamowania usługi, mimo że nadal posiada do tego prawo. Skutkiem tego jego roszczenia nie zostaną rozpatrzone, a on nie otrzyma stosownej rekompensaty. Podobnie wprowadzenie zapisu § 6 wzorca umowy o możliwości składania reklamacji wyłącznie w formie pisemnej w biurze operatora ogranicza

uprawienia konsumenta w tym względzie. Takie ograniczenie jest sprzeczne z interesem konsumenta, bowiem § 5 cyt. wyżej rozporządzenia daje uprawnienie do składania reklamacji również telefonicznie lub ustnie. Regulacja ta wychodzi naprzeciw potrzebom konsumentów, dla niektórych z nich bowiem obowiązek składania reklamacji pisemnie w biurze Operatora może spowodować zbędną zwłokę w jej złożeniu, a w stosunku do innych obowiązek ten może stanowić trudność tego rodzaju, że reklamacji w ogóle nie złożą. Zatem, obydwie kwestionowane zapisy dotyczą w istocie interesów ekonomicznych stron a przy skrajnie niekorzystnym dla abonentów ich zastosowaniu mogą narazić ich na nieuzasadnione straty. W przypadku trzeciego z kwestionowanych zapisów § 6.2 wzoru umowy, który informuje konsumenta o tym, że operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji, to zapis ten dezinformuje konsumenta. Regulacja ustawowa ściśle określa czas Operatora na rozpatrzenie reklamacji, stanowiąc, że wynosi ona 30 dni, a po tym czasie, jeżeli Operator jej nie rozpatrzył uważa się, że reklamacja jest uwzględniona. Prawo do informacji, w szczególności dotyczącej interesów ekonomicznych konsumenta jest jednym z jego podstawowych uprawnień. Przekazywanie konsumentowi informacji błędnych narusza interes każdego konsumenta. Zagrożenie prawa do informacji oraz interesów ekonomicznych podmiotów indywidualnych przekłada się w okolicznościach sprawy na zagrożenie szerokiego kręgu wszystkich potencjalnych uczestników popytowej strony rynku, również tych, którzy w przyszłości będą chcieli korzystać z usług tego przedsiębiorcy. Tym samym działania przedsiębiorcy naruszają bezpieczeństwo ekonomiczne konsumentów, czyli godzą w wartości najsilniej chronione przez ustawodawstwo konsumenckie.

W ocenie Prezesa Urzędu, również działania S. polegające na nie zamieszczeniu w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze umowy postanowień dotyczących: wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej, trybu postępowania reklamacyjnego, informacji o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, których umieszczenie w umowie jest obligatoryjne – stosownie do treści art. 56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy Prawo Telekomunikacyjne wypełniają przesłankę naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Wolą ustawodawcy było, żeby zapisy o których mowa wyżej umieszczone były we wzorze umowy, czyli podstawowym dokumencie regulującym prawa i obowiązki stron umowy. Celem takiej regulacji było zebranie w jednym akcie wszystkich postanowień, których rola dla określenia tych praw i obowiązków jest podstawowa, a to po to, aby konsument w sposób łatwy mógł się z nimi zapoznać oraz z nich korzystać. Odesłanie w umowie, w zakresie uregulowania niektórych uprawnień konsumenta do Regulaminu utrudnia konsumentowi zapoznanie się z nimi i w razie konieczności skorzystanie z zapisów, bowiem znajdują się one w dwóch różnych dokumentach. Stąd działania takie naruszają zbiorowy interes konsumentów.

Zatem, spełniona została w okolicznościach sprawy przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określonych jako *zasady współżycia społecznego*.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są:

- normy prawa powszechnie obowiązującego – jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego, w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.,
- nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje) – *Komentarz do Kodeksu Cywilnego Gerard Bieniek Lex Polonica Prima*.

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego – uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego Izba Administracyjna – *Lex Polonica Prima*.

Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie. Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,
- zgoda pokrzywdzonego,
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989r. IICR 419/89 OSP 1990/11-12 poz.377*).

I.1. Zakwestionowanym działaniem przedsiębiorcy w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest posługiwanie się w stosunku do konsumentów – Abonentów zapisami we wzorcu umowy, którego tożsama treść została uznana przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone klauzule umowne i które wpisane zostały do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych.

Z treści art.479⁴² KPC wynika, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowienia wzorca uznanych za niedozwolone i zakazuje ich stosowania. Z brzmienia art.479⁴³ KPC wynika również, że wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, o którym mowa w art.479⁴⁵§2 KPC.

Stanowisko Prezesa Urzędu zostało poparte orzecznictwem SOKiK. Z wyroku SOKiK z dnia 25 marca 2004r. – sygn. akt. XVII AmA 51/03 wynika, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do obrotu wzorca umownego zawierającego postanowienia o treści już wpisanej do rejestru klauzul abuzywnych stanowi przesłankę uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy, o czym stanowi art.23a ust.1 ustawy.

Oznacza to, że bezprawnym jest stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru, nawet jeżeli postanowienia te stosują przedsiębiorcy nie pozwani w procesie przez SOKiK na podstawie art.479³⁶⁻⁴⁵KPC.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku SOKiK na podstawie którego dokonany jest wpis postanowienia do rejestru, o którym mowa w art.479⁴⁵ KPC została ostatecznie rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006r. w sprawie o sygn. akt. III SZP 3/06. W ślad za tym należy przyjąć, że orzeczeni sądu w

danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, czyli w przypadku, gdy zakazana jest już jedna klauzula jako niezgodna z prawem, a w obrocie gospodarczym w stosunku do konsumentów funkcjonuje zapis o treści analogicznej jak ten w klauzuli zakazanej, celowe jest uznanie, że treść zapisu stosowana wobec konsumentów innych aniżeli ci dotknięci zapisem już zakazanym. Stanowi to o bezprawności takiego działania i równocześnie jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której stanowi art.23a ust.2 w postaci stosowania klauzul umownych wpisanych do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone. Nie jest przy tym konieczne by treść badanego postanowienia wzorca umowy była literalnie identyczna jak treść postanowienia wpisanego do rejestru, by mogło korzystać z rozszerzonej prawomocności.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki, polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame z wpisem do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony dokonany przez Prezesa UOKiK na mocy stosownego orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów .

Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorze Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych, który bezspornie stosowany jest powszechnie przez przedsiębiorcę w obrocie gospodarczym, w tym w obrocie z konsumentami.

Prezes zakwestionował zapis § 8. 2. Regulaminu o treści:” Dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przerwy w świadczeniu usług, których przyczyny są niezależne od niego, a w szczególności: awarie zasilania elektrycznego, zaprzestanie nadawania programów przez nadawców, awarie na łączach nie będących własnością Dostawcy usług, działalność osób trzecich, za które dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności”.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej SOKiK) zakwestionował stosowanie w obrocie z konsumentami postanowienia o cytowanej wyżej treści. Należy wskazać na wyrok SOKiK z dnia 18 października 2004r. sygnatura akt XVII AmC 101/03 w którym zapis o treści: „Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy w przypadku wystąpienia awarii systemowej, awarii w sieci skutkującej nieprzewidywanymi przerwami w dostarczaniu energii elektrycznej” *został* zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone z dniem 1 marca 2005r. pod nr 354. Jednocześnie wyrokiem SOKiK z dnia 14 marca 2005r. sygnatura akt XVII AmC 21/04 zapis o treści: „Operator nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług wynikłe z faktu niewłaściwego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej innych operatorów telekomunikacyjnych” *został* zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone z dniem 4 lipca 2006r. pod nr 797.

W ocenie Prezesa zakwestionowany zapis umowy, jakkolwiek nie jednobrzmiący, jest w swej treści tożsamy z postanowieniami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, a to z racji tego, że mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru.

Prezes Urzędu zakwestionował również stosownie przez przedsiębiorcę § 21 Regulaminu o treści: „Po bezskutecznym wyczerpaniu trybu dochodzenia roszczeń wskazanego w § 19, § 20 i § 21 stronie umowy przysługuje prawo dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego”.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 czerwca 2006r. sygn. akt. XVII AmC 125/05 zapis o treści: „*Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym roszczeń wynikających z niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy przez Operatora przysługuje Abonentowi po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 16 sierpnia 2006r. pod nr 825.

W ocenie Prezesa zapis zakwestionowany w niniejszym postępowaniu mieści się w hipotezie wpisanego do Rejestru postanowień uznanych za niedozwolone.

Dokonana analiza treści zapisów Regulaminu stosowanego przez przedsiębiorcę z postanowieniami wpisanymi do rejestru o którym mowa w art.479⁴⁵ KPC pozwala stwierdzić, że spełnione zostały wszystkie przesłanki warunkujące uznanie działań S. Sp. z o.o. za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art.23a ust.1 i 2 ustawy, tj. działanie bezprawne, które polega na stosowaniu w obrocie z konsumentami zapisów, które zostały uznane przez SOKiK za postanowienia wzorca umowy uznane za niedozwolone i wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ KPC.

Jakkolwiek S. sp. z o.o. zadeklarował zaniechanie stosowania w obrocie z konsumentami z dniem 21.01.2007r. zakwestionowanych zapisów oraz zastąpienie ich zapisami o treści poprawnej, to w żaden sposób nie udowodnił, że wzorce umowne o zakwestionowanej treści zostały wyeliminowane z obrotu prawnego oraz , że nowe umowy podpisywane są wg wzorca nowego o zmienionej treści.

Z uwagi na treść art. 23e ust. 3 ustawy o ochronie (...) który stanowi, że ciężar udowodnienia okoliczności zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów spoczywa na przedsiębiorcy , brak jest zatem podstaw do uznania, że przedsiębiorca zaniechał stosowania praktyk. Stąd też stwierdzenie stosowania praktyki i nakaz zaniechania jej stosowania jest uzasadniony.

Z uwagi na powyższe sentencja decyzji w pkt. 1 jest uzasadniona.

I.2. Bezprawność działań przedsiębiorcy wypełnia w okolicznościach sprawy działanie S. Sp. z o.o., polegające również na stosowaniu we wzorcu Regulaminu i wzorcu umownym zapisów sprzecznych z treścią ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne (Dz.U.171, poz. 1800) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 października 2004r. w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. 2004 Nr 226 poz. 2291) .

W ocenie Prezesa Urzędu zapis §17 pkt.1 Regulaminu w brzmieniu:

„W celu wszczęcia postępowania reklamacyjnego Abonent w nieprzekraczalnym terminie 5 dni od dnia wystąpienia usterki zobowiązany jest zawiadomić pisemnie Dostawcę usług o jej wystąpieniu pod rygorem utraty prawa do dochodzenia roszczeń z tytułu wystąpienia usterki. W pozostałych przypadkach postępowanie reklamacyjne wszczynane jest w wyniku pisemnego zgłoszenia stosownego roszczenia względem Dostawcy usług przez Abonenta”,

zapis § 6.2. umowy nr 1009/I/06 o treści:

”Operator zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia usterek lub rozpatrzenia reklamacji”

oraz zapis § 6 wzorca umowy o podłączeniu do Internetu o treści:

” Abonent składa pisemne reklamacje w biurze Operatora”

narusza § 5 cyt. wyżej rozporządzenia, które stanowi, że reklamacja może być złożona pisemnie, telefonicznie lub ustnie do protokołu sporządzonego przez jednostkę, o której mowa w § 4, a także przy wykorzystaniu innych środków porozumiewania się na odległość, w tym drogą elektroniczną, o ile nie stoją temu na przeszkodzie techniczne możliwości, § 6 rozporządzenia, który stanowi, że reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od ostatniego dnia okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, lub od dnia w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej. Kwestionowany zapis sprzeczny jest również z art. 106 Prawa Telekomunikacyjnego, który stanowi, że „Jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie została rozpatrzona w terminie 30 dniowym od jej złożenia, uważa się, że ta reklamacja została uwzględniona”.

Zapisy o cytowanej treści stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami zawierają regulacje, które kształtują sytuację konsumenta w sposób bardziej niekorzystny niż regulacje ustawowe, są zatem bezprawne.

Z uwagi na powyższe wykazano naruszenie przez przedsiębiorcę art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji (...)

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art.23a ust.1 lub 2 ustawy o ochronie (...) organ antymonopolowy na mocy art.23c ust.1 ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazuje zaniechania jej stosowania.

Z uwagi na powyższe sentencja decyzji w pkt. 2 jest uzasadniona.

3.

Ocena zmienionych po 21.01. 2007r. wzorców umownych stosowanych przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami, w związku z zarzutem nie zamieszczenia w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorze umowy postanowień: dotyczących wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej, trybu postępowania reklamacyjnego, informacji o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, których umieszczenie w umowie jest obligatoryjne – stosownie do treści art. 56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy Prawo Telekomunikacyjne, dokonana przez Prezesa Urzędu, prowadzi do wniosku, że S. Sp. z o.o pomimo podjętej próby zastosowania się do treści wskazanego wyżej art.

56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy Prawo Telekomunikacyjne, nie dopełnił nakazu wynikającego z treści tego przepisu.

Art. 56 ust.3 pkt. 6,7 i 8 ustawy Prawo Telekomunikacyjne stanowi, że Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych powinna określać w szczególności :

- wysokość kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej (pkt.6) ,
- tryb postępowania reklamacyjnego (pkt. 7) ,
- informację o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego (pkt. 8.).

Zapisy we wzorze umowy odpowiednio § 3 pkt.7 § 6 pkt. 1 oraz § 6 pkt. 3 nie zawierają informacji, których zamieszczenie w umowie jest obligatoryjne w świetle cyt. wyżej art. 56 ust. 3 Prawo telekomunikacyjne. Zapisy te zawierają jedynie odesłanie do treści Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych, a nie ma w nich żadnych treści merytorycznych. Wprawdzie odpowiednie postanowienia Regulaminu dotyczące wysokości kar umownych oraz trybu postępowania reklamacyjnego przedsiębiorca uregulował prawidłowo i wyczerpująco, ale treści te znalazły się w Regulaminie, a nie w umowie. W odniesieniu do obowiązku zamieszczenia we wzorcu umownym informacji o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, to S. nie dopełnił go całkowicie, gdyż odesłanie odbiorcy usług w tym zakresie do odpowiedniego postanowienia regulaminu wskazuje mu jedynie na przepisy ustawy Prawa telekomunikacyjnego regulującego tę kwestię. Intencja ustawodawcy w zakresie obowiązku informacyjnego nałożonego na dostawcę usługi telekomunikacyjnej jest jasna i nie budzi wątpliwości. Tak więc obowiązkiem przedsiębiorcy jest zamieszczenie w umowie postanowień zawierających treści wymienione w art. 56 ust. 3 Prawo Telekomunikacyjne, przy czym treści te mają zawierać regulacje kształtujące treść stosunku prawnego pomiędzy stronami, a więc muszą jednoznacznie określać prawa i obowiązki stron. Dodane po 21.01.2007r. postanowienia do wzorca umownego tego wymogu nie spełniają.

Dodać należy, że zakres tego samego obowiązku w odniesieniu do regulaminu określa art. 60 tej ustawy. Zawiera on zapis m.in., że regulamin świadczenia usług dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych powinien określać w szczególności zasady wypłaty kar umownych (pkt.3), tryb postępowania reklamacyjnego (pkt. 6). Zatem jasne jest, że w ocenie ustawodawcy w/w postanowienia, ze względu na swoją rangę powinny być zamieszczone zarówno we wzorcu umownych jak i w regulaminie.

Stąd też ocena, że S. sp. z o.o. w nowym wzorcu umownym stosowanym po 21.01.2007r. nadal nie dopełnił nakazu wynikającego z treści art. 56ust.3 ustawy Prawo telekomunikacyjne jest uzasadniona.

Zatem działania S. sp. z o.o. są działaniami bezprawnymi w świetle art. 23 a ust.1 ustawy o ochronie (...).

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art.23a ust.1 lub 2 ustawy o ochronie (...) organ antymonopolowy na mocy art.23c ust.1 ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazuje zaniechania jej stosowania.

Z uwagi na powyższe sentencja decyzji w pkt. 3 jest uzasadniona.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w L.

Otrzymuje :
1/

/

Z upoważnienia Prezesa UOKIK
Dyrektor Delegatury w L.
Ewa Wiszniowska